

udvalget gjort opmærksom paa, at der forelaa Andragender om Laan, men en væsentlig Del af de indsendte Andragender laa endnu i Kommunerne og i Københavns Magistrat, hvor man holdt dem tilbage af Hensyn til Pristallet, fordi man vilde sikre sig, at det Nedslag, der kom i Priserne, virkelig kom Byggeriet til gode; og det var der jo intet at sige til; det var naturligt og rimeligt.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Cementpriserne, og der er allerede af andre gjort nogle Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem Hr. Elgaard har sagt. Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem Hr. Elgaard og Venstre kan være tjent med at stille sig paa det Standpunkt, at Cementpriserne skal forsvares, men det ærede Medlem Hr. Elgaard har valgt dette Standpunkt, han har faktisk her forsvaret, at der tages en Fortieneste paa Cementen, der ikke er væsentlig forskellig fra den Pris, Cementen overhovedet var i før Krigen, før Dyrtiden. Det ærede Medlem har givet os den Oplysning, at Prisen paa Cement før Krigen var noget over 5 Kr., medens den nu er noget over 11 Kr. pr. Tønde, den er altsaa mere end dobbelt saa høj nu som tidligere. Men det ærede Medlem maa jo vide, at en væsentlig Udgift ved Fremstilling af Cementen er Udgiften til Kullene, og hvis man tager Kulpriserne nu og Kulpriserne før Krigen, er der ikke Tale om, at Prisen paa Kul nu er dobbelt saa høj, som den var før Krigen, Kulprisen er omtrent bragt ned til den Højde, den havde før Krigen. Jeg vil derfor stille mig ganske overordentlig skeptisk til de Tal, som det ærede Medlem her har faaet udleveret, og som han ogsaa kun citerede, hvad han gjorde klogt i, for man kan faa alle de Kalkulationer, man ønsker fra Fabrikker og fra forskellige Virksomheder, men det er kun en Daare, der paa Forhaand tror, at saadanne Kalkulationer er rigtige; man skal selv gaa dem efter og kommer da som Regel altid til det Resultat, at der skal en særlig Forklaring til.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard aabenbarede en særlig Kærlighed til de saakaldte Selvbyggere. Jeg vil ogsaa yde Selvbyggerne al mulig Anerkendelse, men jeg vil haabe for de Folk, der agter selv at medvirke til Opførelse af en Bolig for dem selv, at de, naar de ikke har Fagkundskab, dog i nogen Maade søger denne, thi ellers vil Resultatet blive, at de spilder baade deres Penge og deres Arbejdskraft. Overfor dem, der virkelig ved Hjælp af Sagkundskaben og med egen Bistand tilvejebringer sig en Bolig, mener

jeg ogsaa, man skal stille sig saa imødekommende som vel muligt. Men den Imødekommenhed, Venstre viser Selvbyggerne, eksisterer jo slet ikke. Man giver dem nogle velvillige Udtalelser her fra denne Talerstol, men det hjælper jo ikke paa Byggeriet. Nej, det, man skulde gøre fra Venstres Side, var at være med til at hjælpe disse Folk til Laan i deres Ejendomme, give dem Mulighed for at faa deres Selvbyggeri finansieret, overhovedet give dem Mulighed for at bygge. Det kan ikke nytte noget, at det ærede Medlem fremdeles vil paastaa, at det gaar nok, nu kommer der nok Gang i Byggeriet, naar blot vi lader Statens Hjælp være ude af Betragtning. Alle Forhold tagne i Betragtning vil Forholdet være dette, at endnu i lang Tid vil der ikke kunne skaffes de fornødne Penge til Byggeri, medmindre Stat og Kommune hver for sig eller i Fællesskab træder hjælpende til, og det er den Hjælp, som altsaa er nødvendig, der tilsigtes ydet ved det Lovforslag, vi her behandler.

Jeg vil endnu en Gang opfordre Venstre til alvorligt at overveje, om det er muligt for Venstre med den Fortid, det har — ogsaa som ansvarligt Regeringsparti her i Landet — at afvise dette Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Til den højtærede Indenrigsminister, som mente, at Venstre sagde nej til at forlænge Statsboligfondsloven i Tillid til, at andre vilde klare det, vil jeg gerne sige, at den Betragtning gælder ikke for Venstres Vedkommende. Naar Venstre ikke ønsker at være med til at forlænge Statsboligfondsloven, er det, fordi vi har den Opfattelse, at Tidspunktet er inde til at ophøre med dette. Der kan i den Henseende ikke drages den Skillelinie, som den højtærede Indenrigsminister drager, og vi skulde med Glæde se de andre Partier dele vor Opfattelse og saa høste de Erfaringer, som man i saa Henseende vilde naa til.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som var saa elskværdig — hvad det ærede Medlem jo altid er — at gøre opmærksom paa, at han lagde mere Vægt paa den hurtigt opfattende Hr. Kragh end paa Venstres Ordfører, vil jeg sige, at det er mig ganske ligegyldigt, hvor det ærede Medlem lægger sin Vægt; det ærede Medlem kan lægge den, hvor han synes, og saa se, hvad Resultat han faar ud deraf. I øvrigt vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard angaaende Priserne — det gælder ogsaa den højtærede Indenrigsmini-